

II. Korintubr ef

¹ K eru vinir.

Þetta br ef er frá m r, P li, sem Guð sendi sem bo bera Jesú Krists, og frá okkar k era br  ur, T m teusi. Bréfið er til allra kristinna   Korintu og Grikklandi  llu. ² Guð faðir og Drottinn Jesús Kristur blessi ykkur með náð sinni og friði.

Guð hefur hjálpað okkur

³⁻⁴ Lofa ur s  Guð, faðir Drottins Jesú Krists. Hann er uppspretta allrar miskunnar og s  sem hugar okkur og styrkir   þr ngingum og mótlæti. Þess vegna getum við, sem höfum hlotið huggun hans og hjálp, hugga  og upp rva  aðra, sem eiga   erfiðleikum. ⁵ það er öruggt, að því meiri þjáningar sem við þolum vegna Krists, því r kulegar mun hann hugga og upp rva. ⁶⁻⁷ það hefur kostað okkur miklar þr ngingar að flytja ykkur huggun og hj lpr e i Guðs. En Guð hefur gefið okkur nýjan styrk   erfi leikunum. Það hefur hann einnig gert ykkar vegna, því að hann vill nota reynslu okkar, ykkur til huggunar, þegar þið lendi    sams konar raunum. Hann mun veita ykkur styrk svo að þið gefist ekki upp.

⁸ K eru vinir,  g álit rétt að þið fáið að vita um allar þær þr ngingar sem við urðum að þola   Litlu-Asíu. Við vorum að því komnir að gefast upp og  ttu umst að það væri  ti um okkur. ⁹ Okkur fannst við vera dauðans matur, s um enga undankomulei . En þetta varð til góðs,

því að þá lögðum við allt í hendur Guðs, hans sem einn gat hjálpað og getur jafnvel lífgað hina dauðu. ¹⁰ Hann bjargaði okkur úr klóm dauðans og við trúum því að hann muni gera það á ný. ¹¹ En þið verðið einnig að hjálpa okkur með fyrirbæn og þá munuð þið hafa ástæðu til að þakka og lofa Guð, þegar þið sjáið undursamlegt svar hans við bænum ykkar.

¹² Okkur finnst gott að geta sagt í fullkominni hreinskilni, að í öllu okkar starfi höfum við gert það eitt sem rétt var og treyst á hjálp Drottins, en ekki eigin hæfileika. Þetta á sérstaklega við um framkomu okkar við ykkur.

¹³⁻¹⁴ Bréf mín hafa verið skrifuð í einlægni og hreinskilni – þar er ekkert hægt að lesa á milli lína! Ég vona að þið verðið hreykin af mér, þegar þið kynnist mér betur, á sama hátt og ég verð hreykinn af ykkur á endurkomudegi Drottins Jesú.

¹⁵⁻¹⁶ Ég hafði ákveðið að koma við og hitta ykkur á leið minni til og frá Makedóníu, vegna þess að ég var viss um trúnað ykkar og skilning. Þannig hefði ég orðið ykkur til tvöfaldrar blessunar og þið getað aðstoðað mig við förina til Júdeu.

Hvað tefur mig?

¹⁷ „Já, en hvers vegna breyttirðu áætlun þinni?“ gætuð þið spurt. Hafði ég þá ekki enn tekið ákvörðun? Er ég ef til vill eins og sumir sem segja já, en meina nei. ¹⁸ Nei, alls ekki! Slíkur maður er ég ekki, það er eins víst og að

Guð er sannor ur. Þegar  g segi j , þ  meina  g j .

¹⁹ Við þrír - T m teus, Silvanus og  g - höfum sagt ykkur frá Jesú Kristi syni Guðs. Hann er ekki einn þeirra sem segja j  þegar þeir meina nei. Hann stendur við orð s n.

²⁰ Hann framkv emir og uppfyllir  ll loforð Guðs, hversu mörg sem þau eru. Við höfum sagt frá trúfesti hans og hei ra  nafn hans. ²¹ Þessi Guð hefur gert ykkur, ásamt m r,   traustum kristnum mönnum og valið okkur til   útbreiða fagna areri i . ²² Hann hefur sett   okkur innsigli sitt - tákn eignarréttar síns - og blásið okkur heil gum anda   brjóst, sem tryggingu þess   við tilheyrum honum. Þetta er  deins upphaf alls þess sem hann ætlar   gefa okkur.

²³  g kalla Guð til vitnis gegn m r, ef það sem ég n  segi er ekki sannleikanum samkv emt.  st e an fyrir því ég hef enn ekki komið til ykkar er s ,    g vildi hlífa ykkur við h r um  minningum. ²⁴ En þ tt tr  ykkar styrkist ekki við komu mína, því hún er þegar orðin sterk, þ  langar mig samt   gera eitthvað til   gleðja ykkur. Því  g vil   þið s u  gl  , en ekki d pur.

2

¹ „Nei,“ sagði  g við sjálfan mig, „ g skal ekki fara aftur og hryggja þau með annarri heimsókn, því   hún mun  deins valda þeim sársauka.“

² Ef  g hryggi ykkur, hver mun þ  geta hughreyst mig?  deins þið. En hvernig ættuð þið   geta það, ef ég hryggi ykkur? ³  st e an fyrir því  

síðasta bréfið mitt var eins og það var, er sú, að mig langaði til að þið leystuð vandann sjálf áður en ég kæmi. Þegar ég svo loksins kæmi, þyrfti ég ekki að verða fyrir vonbrigðum vegna þeirra sem ættu að gleðja mig. Mér fannst gleði ykkar svo nátengd gleði minni. Mér fannst að ef ég kæmi til ykkar dapur í bragði, þá gætuð þið ekki glaðst.

⁴ Þið getið ekki ímyndað ykkur hve erfitt það var fyrir mig að skrifa ykkur fyrra bréfið. Það olli mér mjög miklum sársauka og ég grét yfir því. Ég ætlaði ekki að særa ykkur – heldur gera ykkur grein fyrir því hversu annst mér var um ykkur. ⁵⁻⁶ Sá sem hefur hryggt ykkur hefur líka hryggt mig, þótt í minna mæli sé. Ég vil ekki vera strangari við hann en ástæða er til. Vanþóknun ykkar hefur orðið honum nægileg refsing. ⁷ Nú er kominn tími til að veita honum fyrirgefningu og huggun, því að verði það ekki gert, þá getur hann orðið svo bitur og miður sín að hann eigi sér ekki viðreisnar von. ⁸ Leyfið honum nú að finna að ykkur sé enn hlýtt til hans.

Hver er hæfur til þessa verks?

⁹ Fyrra bréfið skrifaði ég ykkur til að komast að raun um heilindi ykkar og hlýðni. ¹⁰ Þegar þið fyrirgefið einhverjum, þá geri ég það líka. Hafi ég fyrirgefið eitthvað (að því leyti sem það hefur varðað mig), þá er það gert með vilja Krists og ykkur til góðs. ¹¹ Okkur ber einnig að fyrirgefa svo að Satan geti ekki beitt okkur brögðum – við þekkjum fyrirætlanir hans. ¹² Þegar ég kom til Tróas, gaf Drottinn mér mikilvægt tækifæri til

að boða fagna arerindi . ¹³ T tus, okkar k eri br  ir, var ekki staddur þar  a til að taka   móti m r og ég var  r legur, því að ég vissi ekki hvar hann var eða hvað hefði komið fyrir hann.  g kvaddi því og f r rակleitt til Makedóníu til að reyna að hafa upp   honum.

¹⁴   kk s  Guði fyrir sigur hans   Kristi og að hann skuli hafa leyft okkur að taka  att   sigurg ngu hans, og segja öðrum frá honum. Bo skapurinn um hann berst eins og s tur reykelsisilmur út um allan heiminn. ¹⁵ Við erum eins og g  ilmur reykelsis, sem Kristur brennir frammi fyrir Guði og berst ilmur þess jafnt til frelsa ra og  frelsa ra. ¹⁶ Hinir  frelsu u skelfast, því að þeim finnst ilmurinn minna   dauða og dóm, en okkur hinum frelsu u er hann ilmur lífsins. Hverjir eru hæfir til að boða fagna arerindi ? ¹⁷ Við erum ekki eins og þeir sem predika Guðs orð launanna vegna, heldur tölum við af einl ggni hjartans það sem Guð vill að við segjum, af því að við erum þjónar Krists og störfum fyrir augliti Guðs.

3

Tr  ykkar vitnar um verk ykkar

¹ Erum við n  orðnir eins og falskennendur sem eru alltaf að tala um sjálfa sig, og hafa með sér löng me m labr f? Ég held þið þarfnist þess ekki að neinn skrifi ykkur bréf um liferni okkar - eða hvað? Við þurfum ekki heldur me m labr f frá ykkur. ² Eina bréfið sem ég þarf, eruð þið sjálf. Ef fólk skoðar  a góðu

breytingu sem orðið hefur á ykkur, þá sér það að við höfum unnið gott verk á meðal ykkar. ³ Menn sjá ljóslega að þið eruð eins og bréf frá Kristi, skrifað af okkur. Það er ekki skrifað með penna og bleki, heldur með anda hins lifandi Guðs. Ekki er það höggvið í stein, heldur í hjörtu manna.

⁴ Við þorum að tala svona vel um okkur sjálf vegna þess að við treystum því að Guð hafi velþóknun á okkur, vegna trúar okkar á Krist. Við treystum því að hann hjálpi okkur að standa við orð okkar. ⁵ Við álítum okkur sjálfa, í eigin mætti, ekki færa um að gera neitt það sem hefur varanlegt gildi. Allur árangur okkar og máttur er Guði einum að þakka. ⁶ Hann einn hefur gert okkur kleift að kunngjöra fagnaðarerindið – nýja sáttmálann – sem hann gaf mönnunum til frelsis. Við erum ekki að boða lögmál Gyðinga, heldur líf í heilögum anda. Gamla leiðin – sú að reyna að frelsast með því að halda lög Gyðinga – endar með dauða, en ef við förum nýju leiðina, þá gefur andi Guðs okkur hið sanna líf.

Hin nýja dýrð - dýrð Krists

⁷ Gamli sáttmálinn – þetta gamla lagakerfi sem leiddi til dauða – byrjaði í slíkri dýrð að fólk þoldi ekki að horfa framan í Móse þegar hann færði því lög Guðs, því að andlit hans ljómaði af dýrð Guðs. Samt fölnaði sá ljómi brátt. ⁸ Eigum við þá ekki að vænta meiri dýrðar nú þegar heilagur andi hefur sjálfur gefið okkur lífið? ⁹ Fyrst ráðstöfunin sem leiddi til dóms var dýrleg, þá hlýtur hin ráðstöfunin að vera

mun d yrlegri, s u sem helgar mennina   augum Guðs. ¹⁰ Staðreyndin er s u að   samanburði við yfirgn efandi d yr  n ya s ttm alans,  a er hin fyrri d yr , sem skein af andliti M se, einskis virði. ¹¹ Og fyrst það, sem vara i aðeins skamma stund, ljómaði af himneskri d yr , mun  a ekki hin n ya  aetlun Guðs um hj lpr e i mannanna vera miklu st rfenglegri, því hún varir að eilífu!

¹² Fyrst við treystum því að þessi n ya d yr  muni aldrei hverfa,  a getum við predika  með mikilli dj rfung. ¹³  a gerum við ekki eins og M se, sem setti bl ju fyrir andlit s r til að  sraelsmenn g tu ekki s e  hvernig lj minn hvarf smátt og smátt. ¹⁴ Andlit M se var ekki aðeins hulið, heldur var einnig hugur og skilningur fólksins blinda ur. Þannig er það jafnvel enn þegar Gy ingar lesa Gamla testamentið.  a virðist sem hugur þeirra og hjarta s  hulið  ykkri bl ju, enda koma þeir hvorki auga   n  skilja hið raunverulega innihald textans. Eina leiðin til að fjarl ggja þessa bl ju skilningsleysis, er að þeir taki tr    Krist. ¹⁵ þess vegna er svo enn   dag að þegar þeir lesa rit M se,  a eru hj rtu þeirra blind og þeir trúa að leiðin til hj lpr e is s  s u að hlýða lögmálinu.

¹⁶   hvert skipti sem einhver snýr s r frá syndum sínum og til Drottins, er þessi bl ja tekin frá. ¹⁷ Drottinn er andinn sem gefur þeim líf, og þar sem hann er, þar er frelsi (frá þeirri kv   að þurfa að hlýða lögmálinu   einu og öllu til þess að geta  oknast Guði). ¹⁸ Við sem kristin erum höfum enga bl ju fyrir andlitum okkar.

Við getum verið eins og speglar sem endurvarpa d yr  Drottins og þegar andi hans starfar   okkur, þ  l kjumst við honum sífellt meira.

4

¹ Sjálfur Guð hefur af miskunn sinni fengið okkur þetta mikla hlutverk (að flytja öðrum glei bo skapinn) og þess vegna gefumst við aldrei upp. ² Við reynum ekki að fá fólk til að trúa með því að beita það brögðum – við höfum ekki áhuga   að blekkja neinn. Við reynum aldrei að telja neinum trú um að Biblían kenni eitthvað sem hún alls ekki kennir. Við forðumst alla slíka pretti. Þegar við tölum, þ  stöndum við frammi fyrir augliti Guðs og því segjum við sannleikann – um það eru allir sammála sem okkur þekkja.

³ Ef einhverjir skilja ekki fagna arerindi  sem við flytjum, þ  eru það þeir sem ganga veg hins eilífa dauða. ⁴ Satan, – gu  þessa heims, sem sneri baki við Drottni – hefur blindað þ  og komið   veg fyrir að þeir sæju birtuna sem stafar af fagna arerindinu. Þeir skilja ekki heldur hinn stórkostlega boðskap sem við flytjum, bo skapinn um d yr  Krists, hann sem birtir okkur Guð.

⁵ Við ferðumst ekki um til að predika um okkur sjálfa, heldur til að boða að Jesús Kristus s  Drottinn. Við segjum að við s um þjónar ykkar, vegna þess sem Jesús hefur gert fyrir okkur. ⁶ Guð sagði: „Ljós skal sk na   myrkrinu.“ – Hann l t það sk na inn   s lir okkar til þess að þaðan

bæri birtu af dýrð Guðs, eins og hún birtist í Jesú Kristi sjálfum.

Brothætt ílát

⁷ Við sem höfum þennan mikla fjársjóð – ljósið og kraftinn sem nú skín innra með okkur – erum bara eins og brothætt ílát, leirker, til að öllum verði ljóst að þessi dýrlegi kraftur, sem í okkur er, hlýtur að vera frá Guði en ekki frá sjálfum okkur. ⁸ Erfiðleikar þrengja að á báða bóga, en samt höfum við ekki látið undan síga. Við erum oft spyrjandi, því við skiljum alls ekki hvers vegna margt fer eins og það fer, en samt hættum við hvorki né gefumst upp. ⁹ Við erum ofsóttir eins og frekast er unnt, en Guð sleppir samt aldrei af okkur hendi sinni. Við erum felldir til jarðar, en rísum þó aftur á fætur og höldum leiðar okkar. ¹⁰ Við horfumst sífellt í augu við dauðann, eins og Jesús, og því er augljóst mál að það er aðeins hinn upprisni Kristur, sem heldur í okkur lífinu og verndar okkur.

¹¹ Já, við erum í stöðugri lífshættu vegna þess að við þjónum Drottni, en þannig fáum við ný tækifæri til að sýna kraft Jesú Krists í dauðlegum líkómum okkar. ¹² Vegna predikunar okkar horfumst við í augu við dauðann, en það sem við berum úr bítum er eilíft líf ykkur til handa.

¹³ Við tölum djarflega um trú okkar á sama hátt og sálmaskáldið gerði, þegar hann sagði: „Ég trúi – þess vegna tala ég.“ ¹⁴ Við vitum að sá sami Guð sem reisti Drottin Jesú upp frá dauðum, mun einnig reisa okkur frá dauðum ásamt Jesú og leiða okkur fram fyrir hann ásamt

ykkur. ¹⁵ Þj ningar okkar verða ykkur til g ods og því fleiri sem vinnast fyrir Krist ykkar   meðal, því fleiri þakka honum og því meira verður nafn Drottins vegsama . ¹⁶ Þetta er  st e a þess   við gefumst aldrei upp. Þ tt l kamar okkar hr rni smátt og smátt, þ  vex styrkur okkar   Drottni dag frá degi. ¹⁷ Erfiðleikar okkar eru sm munir einir, sem vara munu stuttan tíma. Þessir skammvinnu erfiðleikar leiða þ  ríkulega blessun Guðs yfir líf okkar – blessun sem vara mun til eilífðar! ¹⁸ Þess vegna horfum við ekki   það sem við sjáum þessa stundina, erfiðleikana sem eru allt   kring um okkur, heldur fram til þeirrar gleði   himnum sem við munum sj . Þrengingarnar eru skammvinnar en f gnu urinn, sem   v ndum er, mun aldrei taka enda.

5

¹ Við vitum   þegar tjaldi  sem við n  b um   – okkar jar neski líkami – verður fellt, en það gerist þegar við deyjum, þ  munum við f  nýja líkama   himnum – bústað sem endist okkur um alla eil f . S  bústaður verður ekki gerður af manna höndum, heldur af Guði sjálfum. ² Við þreytumst   þessu lífi og því hl kkum við til þess dags er við fáum hina himnesku líkama, sem við  kl e umst eins og nýjum f tum, ³ því   ekki munum við vera andar án líkama. ⁴   þessu lífi er m e a og strit en samt kv e um við dauðanum, af því   allt hið líkamlega og jarðneska er okkur svo k ert. En við viljum  kl e ast nýju l k munum, svo   þessir deyjandi l kamar

umbreytist til eilífs lífs. ⁵ Þessu hefur Guð lofað okkur og því til staðfestingar hefur hann gefið okkur sinn heilaga anda.

⁶ Nú horfum við glöð fram til þess tíma er við fáum þessa himnesku líkama okkar. En minnumst þess jafnframt að hvert andartak, sem við lifum í jarðnesku líkõmunum, er tími sem við eyðum fjarri okkar eilífa heimili á himnum hjá Jesú. ⁷ Þetta sjáum við ekki með líkamlegum augum, heldur með augum trúarinnar. ⁸ Við erum alls óhrædd við dauðann, því að þá fáum við að fara heim til Drottins. ⁹ Markmið okkar er því ávallt að þóknast honum í öllu sem við gerum, hvort sem það er í líkamanum, á jörðu, eða á himnum hjá Drottni. ¹⁰ Öll verðum við að standa frammi fyrir dómstóli Krists. Hann mun rannsaka líf okkar og kveða upp sinn dóm. Þá mun sérhver fá endurgoldið eins og hann hefur til unnið, eftir því hvort hann hefur gert gott eða illt meðan hann lifði hér á jörðu.

Erindrekar Krists

¹¹ Vegna þess að við óttumst Drottin – elskum hann, virðum og heiðrum – þá leggjum við hart að okkur við að ávinna menn til trúar á hann. Guð þekkir hjörtu okkar og einlægni í þessu efni og ég vona að þið gerið það einnig.

¹² Erum við nú enn að reyna að hæla sjálfum okkur? Nei, en ég er að fá ykkur í hendur ágætt vopn. Þetta vopn getið þið notað gegn predikurum þeim sem stæra sig af útliti sínu og ræðum og láta stjórnast af óhreinu hugarfari. En hvað sem því líður, þá getið þið

verið hreykin af heiðarleika okkar og góðum ásetningi. ¹³⁻¹⁴ Sumir telja okkur ruglaða, en allt sem við gerum er vegna Guðs, vegna þess að kærleikur Krists knýr okkur. Fyrst við trúum því að Kristur hafi dáið fyrir okkur öll, þá eigum við einnig að trúa því að við séum dáin því lífi sem við lifðum. ¹⁵ Hann dó fyrir alla til að allir sem lifa – og hafa eignast eilíft líf hjá honum – lifi ekki framfar til að þóknast sjálfum sér, heldur honum sem dó og reis upp þeirra vegna. ¹⁶ Hættið því að vega og meta kristna menn eftir því hvað heimurinn segir um þá eða eftir útliti þeirra. Áður fyrr leit ég á Krist aðeins frá mannlegu sjónarmiði, en þar urðu mér á mikil mistök. Nú hef ég svo sannarlega aðra skoðun. ¹⁷ Sá sem verður kristinn, verður nýr maður. Hann er ekki lengur sá sami, því hann hefur eignast nýtt líf!

¹⁸ Allt þetta nýja er frá Guði, sem leiddi okkur aftur til sín með því sem Kristur Jesús gerði. Því næst veitti Guð okkur þau forréttindi að fá að hvetja alla menn til að koma og sættast við hann. ¹⁹ Guð sætti heiminn við sig í Kristi og hann ákærir mennina ekki lengur fyrir syndir þeirra, heldur fyrirgefur þeim. Þennan stórkostlega boðskap hefur hann falið okkur að flytja öllum mönnum. ²⁰ Við erum erindrekar Krists. Við biðjum í Krists stað: Sættist við Guð! ²¹ Guð lagði syndir okkar á Krist, sem var syndlaus, en í staðinn jós hann kærleika sínum yfir okkur.

6

¹ Sem samstarfsmenn Guðs biðjum við ykkur að láta ekki þessi góðu skilaboð, um kærleika

hans ganga ykkur úr greipum. ² Guð hefur sagt: „Þegar þið hrópuðuð, þá heyrði ég, og hjálp mín stóð ykkur til boða, því að þá var hjálpræðisdagur.“ Já, einmitt nú er Guð reiðubúinn að svara ykkur. Í dag vill hann frelsa ykkur! ³ Við kappkostum að lifa þannig að hegðun okkar hneyksli engan né hindri í því að finna Drottin. ⁴ Látum það sjást að við séum sannir þjónar Guðs í öllu sem við gerum. Þolinmæði okkar stendur af sér allar þjáningar, þrengingar og erfiðleika. ⁵ Við höfum verið barðir, okkur hefur verið stungið í fangelsi og oft höfum við horfst í augu við trylltan múg. Við höfum unnið meðan kraftar entust, vakað margar nætur og liðið hungur. ⁶ Við höfum staðið við orð okkar og lifað heilbrigðu lífi. Þessu hefur þrautseigja og skilningur okkar á fagnaðarerindinu komið til leiðar. Við höfum iðkað góðsemi og sannan kærleika og verið leiddir af heilögum anda. ⁷ Við höfum talað sannleikann og máttur Guðs hefur hjálpað okkur í öllu sem við höfum gert. Við höfum íklæðst herklæðum hins kristna manns – og notað vopnin til sóknar og varnar. ⁸ Við höfum verið Drottni trúir, hvort sem aðrir heiðra okkur eða forsmá, lasta eða lofa. Við erum heiðarlegir, þótt þeir kalli okkur lygara. ⁹ Heimurinn lætur sér fátt um okkur finnast, en Guð þekkir okkur. Við erum í stöðugri lífshættu, en þó lifum við enn. Við höfum hlotið sár, en þó haldið lífi. ¹⁰ Við erum hryggir, en þó alltaf glaðir í Drottin. Við erum fátækir, en auðgum þó marga með

andlegum gjöfum. Við erum allslausir, en eigum þó allt.

¹¹ Kæru vinir í Korintu. Ég hef talað af hreinskilni og ég elska ykkur af öllu hjarta. ¹² Ef einhver kuldí er enn okkar á milli, þá er hann ekki vegna skorts á kærleika af minni hálfu, heldur vegna þess að kærleikur ykkar nær ekki til mín og megnar því ekki að draga mig til ykkar. ¹³ Nú tala ég við ykkur eins og þið væruð mín eigin börn. Opnið hjörtu ykkar fyrir okkur. Endurgjaldið kærleika okkar.

Forðist alla málamiðlun

¹⁴ Forðist félagsskap við þá sem ekki elska Drottin, því hvað eiga börn Guðs sameiginlegt með börnum syndarinnar? Hvernig er hægt að sameina ljós og myrkur? ¹⁵ Hvað á Kristur saman við Satan að sælda? Hvernig getur kristinn maður átt samfélag við þann sem ekki trúir? ¹⁶ Getur nokkurt samband verið milli musteris Guðs og skurðgoðanna? Þið eruð musteri Guðs, bústaður hins lifandi Guðs, og um ykkur segir hann: „Ég vil búa hjá þeim og ganga um meðal þeirra. Ég mun vera þeirra Guð og þeir munu vera mitt fólk.“ ¹⁷ Af þessari ástæðu segir Drottinn: „Yfirgefið þá! Farið burt frá þeim. Snertið ekkert óhreint og þá mun ég taka ykkur með mér.“ ¹⁸ Þá mun ég vera faðir ykkar og þið munuð vera synir mínir og dætur.“

7

¹ Kæru vinir, fyrst við eigum slík loforð sem þessi, snúum þá baki við öllu sem rangt er, hvort

sem það er líkamlegt eða andlegt. Hreinsum okkur, lifum í sannri trú og gefum okkur Guði einum á vald.

² Því segi ég ykkur: Opnið hjörtu ykkar á ný fyrir okkur, því að ekkert ykkar hefur orðið að þola neitt rangt af okkar hendi. Ekkert ykkar leiddum við afvega. Ekki höfum við svikið neitt ykkar eða rænt ykkur neinu. ³ Þetta segi ég ekki í ávítunartón eða til að ásaka ykkur, því – eins og ég hef áður sagt – þá elska ég ykkur í lífi og dauða. ⁴ Ég ber mikið traust til ykkar og er mjög hreykinn af ykkur. Þið hafið orðið mér til mikillar uppörvunar og glatt mig stórlega í öllum þrengingum mínum.

Sársauki getur einnig orðið til góðs

⁵ Þegar við komum til Makedóníu, höfðum við enga eirð. Erfiðleikar mættu okkur hvert sem litið var. Bæði ytra og innra var ótti og barátta. ⁶ En sá Guð, sem huggar niðurbeygða, styrkti okkur einmitt þá með því að senda Títus til okkar. ⁷ En heimsókn Títusar var ekki eina uppörvunin, heldur einnig fréttirnar, sem hann flutti okkur, um þá yndislegu dvöl sem hann átti hjá ykkur. Mikið gladdist ég þegar hann sagði mér hversu mjög þið hlökkuðu til að sjá mig og hve leitt ykkur þótti það sem fyrir kom. Já, það gladdi mig að heyra um tryggð ykkar og hlýhug til mín. ⁸ Nú er ég ekki lengur hryggur út af þessu bréfi sem ég sendi ykkur. Ég var mjög hryggur um tíma, því að ég vissi að bréfið mundi valda ykkur miklum sársauka, þó aðeins um skamma hríð. ⁹ Nú finnst mér gott að ég

skyldi hafa sent það, ekki vegna þess að það særði ykkur, heldur vegna þess að sársaukinn leiddi ykkur til Guðs. Hryggðin sem náði tökum á ykkur, varð til góðs. Það er sú hryggð sem Guð vill finna meðal barna sinna og því þarf ég ekki að vera strangur við ykkur þegar ég kem. ¹⁰ Stundum notar Guð hryggð okkar til að leiða okkur frá syndinni og til eilífs lífs og þá verður hún okkur til blessunar. Hryggð hinna er hins vegar ekki sú sem fylgir sannri iðrun og forðar því ekki frá eilífum dauða.

¹¹ Sjáið nú til: Þessi hryggð frá Guði varð ykkur til góðs. Kæruleysið hvarf, en í staðinn urðuð þið grandvör og einlæg og vilduð umfram allt losna við syndina, sem ég benti ykkur á í bréfi mínu. Þið urðuð hrædd vegna þess sem gerst hafði og þráðuð að ég kæmi og hjálpaði ykkur. Þið sneruð ykkur strax að því að leysa vandann og upplýsa málið. Þið hafið gert allt, sem í ykkar valdi stóð, til að koma þessu í lag.

¹² Ég skrifaði ykkur til þess að umhyggja ykkar fyrir okkur yrði Guði augljós. Sá var tilgangur minn með bréfinu, miklu fremur en sá að hjálpa mannum sem syndgaði eða þeim sem var órétti beittur.

¹³ Auk þeirrar uppörvunar, sem þið veittuð okkur með kærleika ykkar, þá glöddumst við enn meir vegna Títusar, vegna þess hve hann varð glaður og hve vel þið tókuð á móti honum.

¹⁴ Ég sagði honum hvernig allt ætti að vera. Ég sagði honum líka hve hreykinn ég væri af ykkur, áður en hann lagði af stað – og ég varð

ekki fyrir vonbrigðum með ykkur. Ég hef alltaf sagt ykkur sannleikann og hrós það, sem ég veitti ykkur í áheyrn Títusar, hefur einnig reynst rétt. ¹⁵ Kærleikur hans til ykkar er meiri nú en nokkru sinni fyrr, einmitt vegna þess að hann minnst þess hve fús þið voruð að hlusta á orð hans og hve áhugi ykkar og einlægni ristu djúpt. ¹⁶ Nú er ég glaður! Nú veit ég að allt er komið í lag okkar á milli. Enn einu sinni get ég sagt: Ég ber fullkomið traust til ykkar.

8

¹ Nú langar mig að segja ykkur frá því sem Guð hefur gert af náð sinni fyrir söfnuðina í Makedóníu. ² Enda þótt hinir kristnu þar hafi reynt mikla erfiðleika og þrengingar, þá hafa þeir haldið gleði sinni mitt í allri fátæktinni. Þetta hefur vakið hjá þeim mikla umhyggju fyrir þörfum annarra. ³ Þeir hafa gefið ríkulega – reyndar miklu meira en þeir höfðu efni á. Ég get staðfest hér, að þetta gerðu þeir af fúsum vilja. ⁴ Þeir báðu okkur fyrir þessa peninga, því að þeir vildu einnig fá að vera með í því að hjálpa hinum kristnu í Jerúsalem. ⁵ Það besta var að þetta fór langt fram úr okkar vonum, því að það fyrsta sem þeir gerðu var að fórna sér algjörlega fyrir Drottin og síðan fyrir okkur, samkvæmt vilja Guðs. ⁶ Þeir voru svo áhugasamir um þetta að nú höfum við hvatt Títus, hann sem hóf verkið, til að heimsækja ykkur og biðja ykkur að bæta við því sem á vantar í þessa kærleiksgjöf. ⁷ Kæru vinir, þið hafið forystu í mörgu: Þið hafið

mikla trú, marga góða predikara, mikla fræðslu, mikinn áhuga og mikinn kærleika til okkar. Nú langar mig einnig til að þið hafið forystu í því að gefa, og það með gleði. ⁸ Ég er ekki að skipa fyrir. Ég er ekki að segja að þið verðið að gera þetta, heldur er ég að prófa kærleika ykkar með samanburði við dugnað annarra. Þetta gefur ykkur tækifæri til að sanna kærleika ykkar í verki og sýna að hann sé ekki aðeins orðin tóm. ⁹ Því að þið þekkið kærleika Drottins Jesú Krists: Þótt hann væri ríkur, þá gerðist hann fátækur ykkar vegna svo að þið auðguðust af fátækt hans.

¹⁰ Mig langar að leggja til að þið ljúkið því sem þið byrjuðuð á í fyrra. Reyndar var þetta ekki ykkar hugmynd, en þið voruð fyrst til að gera eitthvað í málinu. ¹¹ Þið komuð þessu af stað og ættuð því að hafa mikinn áhuga á að koma því í höfn, með því að gefa eins og efni standa til. ¹² Ef þið hafið áhuga á að gefa, þá skiptir ekki öllu máli hve mikið þið gefið. Guð vill að þið gefið af því sem þið eigið, en ekki af því sem ekki er til. ¹³ Auðvitað á ég ekki við að þeir sem fá gjafir ykkar eigi að hafa það náðugt, á ykkar kostnað, en við skulum stuðla að jöfnuði. Nú sem stendur hafið þið nóg af öllu og ættuð því að geta rétt þeim hjálparhönd. ¹⁴ Síðar meir geta þeir svo aðstoðað ykkur á sama hátt þegar þið hafið þörf fyrir hjálp. Á þennan hátt geta báðir haft nóg. ¹⁵ Munið þið hvað Biblían segir um þetta? Hún segir: „Sá sem miklu safnaði, átti ekkert afgangs, en sá sem litlu safnaði, hafði nóg.“ Af þessari

ástæðu ættuð þið einnig að veita þeim hjálp sem hjálpar eru þurfi.

¹⁶ Ég þakka Guði sem vakti hjá Títusi sömu umhyggju fyrir ykkur og hann hefur gefið mér. ¹⁷ Samkvæmt uppástungu minni vill hann fúslega fara til ykkar á ný – ég held reyndar að hann hefði gert það hvort sem var, því að hann hefur mikinn áhuga á að hitta ykkur.

¹⁸ Ég mun einnig senda annan vel þekktan bróður með honum. Sá maður er rómaður af öllum söfnuðunum sem góður boðberi fagnaðarerindisins. ¹⁹ Sannleikurinn er sá að söfnuðirnir kusu hann til að verða mér samferða og fara með gjöfina til Jerúsalem.

Þetta mun verða Drottni til dýrðar og jafnframt sýna löngun okkar til að hjálpa hvert öðru. ²⁰ Með því að hafa samflot, verjumst við allri tortryggni annarra. Okkur er nefnilega mjög umhugað um að enginn geti fundið neitt ámælisvert við vinnubrögð okkar varðandi þessa miklu gjöf.

²¹ Guð veit að við erum heiðarlegir, en ég vil einnig að aðrir viti það og því höfum við unnið að þessu á þennan hátt.

²² Ég sendi þar að auki enn einn bróður til ykkar. Af eigin reynslu vitum við að hann er einlægur maður og eftir að ég sagði honum frá löngun ykkar til að veita hjálp, þá hlakkar hann mjög til ferðarinnar.

²³ Ef einhver spyr hver Títus sé, segið þá að hann sé samstarfsmaður minn, sem aðstoði ykkur við að hjálpa öðrum. Auk þess getið þið sagt að hinir tveir bræðurnir séu fulltrúar kirkjunnar hér og séu báðir til fyrirmyndar í

trúnni   Drottin. ²⁴ Sýnið þessum mönnum kærleika og l ti  s fnu ina sj    það var ekki   ástæðulausu sem ég hr sa i ykkur.

9

¹ ég veit reyndar   það er  parfi   nefna við ykkur þessa  sto  við s fnu i Guðs. ² M r er ljóst   áhugi ykkar fyrir þeim er óskiptur.  g hr sa i ykkur fyrir vinunum   Makedóníu og sagði   fyrir ári hef u  þið verið reiðubúin   senda gjöf. Sannleikurinn er s    það var áhugi ykkar, sem varð hinum hvatning til   veita  sto . ³ N  sendi  g þessa menn til þess eins   ganga úr skugga um   þið s u  reiðubúin, eins og  g sagði þeim   þið væruð, og hvort s fnunarf   l gi þegar fyrir.  g vona   s  verði ekki reyndin,     þetta sinn hafi  g tekið of djúpt    rinni með hr syr um mínum um ykkur. ⁴ Mikið myndi  g blyg ast m n – og þið reyndar líka – ef einhverjir þeirra frá Makedóníu yrðu m r samferða og sæju,   þegar allt kæmi til alls, þ  væruð þið ekki tilbúin þrátt fyrir allt lofi  sem ég hef borið   ykkur.

Gefið og þ  mun ykkur gefið verða

⁵ Við töldum þvi nauðsynlegt   hvetja br  urna til   fara   undan til ykkar og undirbúa þessa gjöf, sem þið höfðuð áður lofað, svo   hún gæti verið til taks þegar   þyrfti   halda. Ég vil svo gjarnan   h r sé um raunverulega gjöf   r  a, gjöf sem ekki hafi   s r n skubl . ⁶ N  ætla  g   minna ykkur   eitt: Ef þið gefið l ti , þ  fáið þið l ti . B ndi

sem sáir sparlega fær rýra uppskeru, en sái hann miklu, fær hann mikla uppskeru. ⁷ Hver um sig verður að ákveða hve mikið hann gefur. Reynið ekki að þvinga neinn til að gefa meira en hann sjálfur vill. Guð elskar glaðan gjafara. ⁸ Guð mun uppfylla þarfir ykkar með því að veita ykkur allt sem þið þurfið, og meira til, svo að þið hafið nóg fyrir ykkur sjálf og getið gefið öðrum með gleði. ⁹ Um þetta segir Biblían: „Hinn guðrækni gefur fátækum með gleði. Góðverk hans munu verða honum til heiðurs í eilífðinni.“

¹⁰ Guð, sem gefur bóndanum útsæði og síðan góða uppskeru honum til framfæris, mun einnig gefa ykkur útsæði og margfalda uppskeru, svo að þið getið gefið æ meira. ¹¹ Hann mun gefa ykkur mikið til þess að þið getið verið rausnarleg við aðra. Þegar við afhendum gjöf ykkar þeim sem hana eiga að fá, þá mun streyma fram lofgjörð og þökk til Guðs fyrir hjálp hans. ¹² Þið sjáið að tvennt gott hlýst af gjöf ykkar. Í fyrsta lagi fá þeir sem þurfandi eru hjálp og í öðru lagi fyllast þeir þakklæti til Guðs. ¹³ Þeir sem fá aðstoð ykkar, gleðjast ekki aðeins vegna þessarar miklu gjafar, heldur munu þeir einnig lofa Guð, því að þetta mun sanna að verk ykkar eru í samræmi við orð ykkar. ¹⁴ Þeir munu einnig biðja fyrir ykkur og hugsa hlýtt til ykkar vegna þess hve Guð hefur verið ykkur góður.

¹⁵ Guði séu þakkir fyrir son sinn – þá gjöf sem engin orð fá lýst.

Páll gerir grein fyrir valdi sínu

¹ Nú bið ég ykkur – já, ég Páll – og það af einlægni og mildi eins og Kristur mundi gera. Sum ykkar segja reyndar að ég sé harðorður í bréfum mínum en þori svo ekki að opna munninn þegar á hólminn er komið!

² Ég vona að ég þurfi ekki að sýna ykkur myndugleika og hörku þegar ég kem. Ég hef ekki áhuga á að láta til skarar skríða gegn þeim ykkar sem virðast halda að orð mín og verk séu rétt eins og gerist hjá fólki almennt. ³ Satt er það, ég er ósköp venjulegur, veikburða maður, en ég nota þó ekki mannleg áform og mannlegar aðferðir til að vinna mína sigra. ⁴ Ég nota ekki mannleg vopn, heldur hin öflugu vopn Guðs og með þeim brýt ég niður vígi Satans. ⁵ Þessi vopn kveða niður öll hrokafull stóryrði sem beint er gegn Guði og ryðja öllum þeim hindrunum úr vegi, sem settar eru upp til að útiloka menn frá Guði. Með vopnum þessum get ég yfirbugað uppreisnarseggi, leitt þá fram fyrir Guð og breytt þeim í menn sem þrá það eitt að hlýðnast Kristi. ⁶ Ég mun nota þessi vopn gegn ykkur til að þið gefist upp fyrir Kristi og ekki hætta fyrr en síðasti andófsmaðurinn fellur.

⁷ Gallinn við ykkur er sá að þegar þið horfið á mig, þá sjáið þið aðeins hið veika og vanmáttuga. Af hverju gægist þið ekki inn fyrir skinnið? Ef nokkur telur sig hafa mátt Krists og myndugleika, þá er það ég! ⁸ Sumum finnst ég kannski hrósa mér meira en góðu hófi gegnir, af valdi því sem ég hef yfir ykkur – og nota ykkur

til hjálpar en ekki til tjóns – en ég skal standa við hvert orð. ⁹ Þetta segi ég svo þið haldið ekki að ég sé að hræða ykkur með áminningum í bréfum mínum.

¹⁰ „Kærið ykkur kollótt um þessi bréf hans,“ segja sumir. „Hann er að vísu stórorður en það er ekkert að marka. Þegar hann kemur, þá getið þið séð að þar er ekki stórmenni á ferð og lélegri predikara þekkjum við ekki!“ ¹¹ Ég skal segja ykkur eitt: Næst þegar ég kem verð ég strangur, jafn strangur og ég hef verið í bréfum mínum.

¹² En verið ekki áhyggjufull! Ég mun ekki dirfast að bera mig saman við fjálglegar lýsingar þeirra á sjálfum sér. Þeir eru því miður alltaf að bera sig saman hver við annan. Þeir vega sjálfa sig og meta á sinn eigin smáa mælikvarða. Ja, hvílík heimska!

¹³ En við? – við hrósum okkur ekki meira en efni standa til. Okkur er efst í huga að ná markinu sem Guð setti okkur, og starf okkar á meðal ykkar er unnið með það í huga. ¹⁴ Við tökum ekki of djúpt í árinna þótt við segjumst hafa vald yfir ykkur, því að við vorum þeir fyrstu sem fluttu ykkur gleðifréttirnar um Krist. ¹⁵ Við hrósum okkur ekki fyrir eitthvað sem aðrir hafa gert á meðal ykkar. Nei, en við vonum að trú ykkar vaxi og sömuleiðis starf okkar, ykkar á meðal, þó innan þeirra marka sem Drottinn hefur sett okkur.

¹⁶ Eftir það getum við farið og predikað gleðiboðskapinn annars staðar, í borgum sem standa enn fjær, þar sem enginn hefur enn hafið starf. Þar verður engin hætta á að við

fiskum á annarra miðum. ¹⁷ Í Biblíunni stendur: „Vilji einhver hrósa sér, þá hrósi hann því, sem Drottinn hefur gert, en ekki hann sjálfur.“ ¹⁸ Hrósi einhver sjálfum sér og verki sínu, þá er af litlu að státa, en mæli Drottinn með honum, horfir öðruvísi við.

11

¹ Ég vona að þið umberið mig þótt ég haldi áfram að tala eins og heimskingi. Umberið mig og leyfið mér að segja það sem mér liggur á hjarta. ² Mér stendur ekki á sama um ykkur – ég ber sömu umhyggju fyrir ykkur og Guð. Ó, hve ég þrái að kærleikur ykkar beinist að Kristi einum, á sama hátt og ung og hrein stúlka geymir ást sína handa þeim sem hún elskar, og síðar giftist. ³ En eitt óttast ég og það er að hugsanir ykkar spillist og einlægni ykkar gagnvart Drottni fari dvínandi, rétt eins og þegar Satan tældi Evu í Edensgarði. ⁴ Þið virðist svo auðtrúa! Þið trúið öllu sem ykkur er sagt. Þið trúið jafnvel mönnum sem koma og boða annan Jesú en þann sem við boðum, annan anda en heilagan anda sem þið tókuð á móti og aðra leið til hjálpræðis en þá sem við sýndum ykkur. Þið gleypið við öllu.

Þessir menn eru svikarar!

⁵ Mér finnast þessir „stórkostlegu sendimenn Guðs“, eins og þeir kalla sig, ekki standa mér framar í neinu. ⁶ Þótt ég sé lélegur ræðumaður þá veit ég þó hvað ég segi, það vona ég að ykkur sé ljóst.

⁷  g flutti ykkur fagna ararindi  en ég krafðist einskis af ykkur   staðinn. Voru það mistök hjá m r?  tti  g að fara fram   einhverja  oknun og var rangt af mér að au m kja mig?
⁸⁻⁹  g r  i aðra s fnu i og lifði   því sem þeir sendu m r, einnig þann tíma sem ég var hjá ykkur. Þannig þjónaði  g ykkur án þess að það kostaði ykkur neitt. Og   tt allt  ryti og  g liði skort,    bað  g ykkur samt ekki um neitt, því að h nir kristnu   Makedóníu færðu m r aðra gjöf. Ég hef aldrei beðið ykkur um krónu og mun aldrei gera það. ¹⁰ þetta skal  g standa við og segja öllum   Grikklandi. ¹¹ Hvers vegna? Er það vegna þess að mér þyki ekki v ent um ykkur? Nei, Guð veit að mér þykir það. ¹² En þetta geri  g til að kippa f tunum undan þeim sem st ra sig og segjast vinna verk Guðs eins og við.

¹³ þessir menn eru ekki sendir af Guði, það er áreiðanlegt. Þeir eru svikarar sem hafa fengið ykkur til að halda að þeir s u postular Krists. ¹⁴ það undrar mig reyndar ekki. Satan getur brugðið s r   gervi lj sengils. ¹⁵ Verum því ekki hissa   tt þjónar hans geti gert það sama og látist vera þjónar Guðs. Þessir menn munu  o að lokum verða að s pa sey i  af illverkum sínum, rétt eins og þeir eiga skilið.

¹⁶  g bi  ykkur enn, og það vegna þessara orða, að halda ekki að ég s  b inn að missa vitið. En   tt þið haldið að svo s ,    hlusti  samt   mig - gl rulausan manninn - heimskingjann. N  ætla  g að hrósa m r dálítið   sama hátt og þeir. ¹⁷ Slíkt grobb er ekki að vilja Guðs og

því tala  g n  eins og algjör f viti. ¹⁸ Þessir menn eru sífellt   r  a við ykkur um hæfileika s na. ¹⁹⁻²⁰ Þið  l ti  ykkur skyns m, en hlusti  samt með  n egju   þessa heimskingja. Ykkur er alveg sama þótt þeir geri ykkur   þr elum, taki frá ykkur allt sem þið eigið, gr  i   ykkur og setji síðan upp merkissvip og sl i ykkur utan undir. ²¹ Mér þykir leitt, en ég mundi aldrei  r  a   gera slíkt. En hverju sem þeir st ra sig af – og n  tala  g aftur eins og bj ni – þ  get  g það líka. Jæja, l tum n    hvað þeir segja.

²² Þeir hrósa sér af því   vera Hebrear. Gott og vel, það er ég líka. Þeir segjast vera  sraelsmenn og tilheyra Guðs  tv ldu þjóð, ekki satt?  g líka. Segjast þeir ekki vera afkomendur Abrahams? Sama er   segja um mig. ²³ Þeir halda því fram   þeir þjóni Kristi. Ég hef þjónað honum betur en þeir allir. (N  tala  g eins og vitfirringur!)  g hef lagt   mig meira erfiði en þeir, verið oftari   fangelsi, verið h  str ktur mörgum sinnum og horfst   augu við dauðann hvað eftir annað. ²⁴ Fimm sinnum l tu Gy ingar h  str kja mig, þrjátíu og n u högg   hvert sinn. Það var hræðilegt. ²⁵ Þrisvar hef ég verið barinn með prikum. Eitt sinn gr yttur, þrisvar hef ég liðið skipbrot og eitt skiptið var ég sólarhring   sj . ²⁶ Það er mörg leiðin og erfið sem ég hef orðið   ganga. Oft hef ég komist   hann krappan. Ég hef þurft   va a vatnsmiklar  r. R ningjar hafa verið   leið minni og lent hef ég   kasti við landa mína Gyðinga jafnt sem hei ingja. Margsinnis hef ég verið   lífshættu.

Víða í borgum hef ég verið umkringdur af æstum múg. ²⁷ Ég hef verið útslitinn, sárþjáður, og margar andvökunæturnar hef ég átt. Oft hef ég þurft að þola hungur og þorsta, verið klæðlítill og þjádust af kulda.

²⁸ Auk alls þessa hef ég sífelldar áhyggjur af því hvernig söfnuðunum líður. ²⁹ Hver gerir mistök án þess að ég verði hryggur? Hver fellur án þess að ég hafi áhuga á að reisa hann á fætur?

³⁰ Ef ég á annað borð verð að hrósa mér, þá vil ég heldur hrósa mér af veikleika mínum.

³¹ Guð, faðir Drottins Jesú Krists, hann sem lofaður verður um aldir alda, veit að ég segi satt.

³² Í Damaskus lét til dæmis landshöfðingi Areta konungs setja varðmenn við borgarhliðin til að handsama mig. ³³ En þá var ég látinn síga í körfu út um gat á borgarmúrnum og þannig slapp ég. (Eftirsóttur? Já, það má nú segja!)

12

Kraftur Guðs í veikleikanum

¹ Allt slíkt sjálfshól er heimskulegt, en leyfið mér þó að halda aðeins áfram. Leyfið mér að segja ykkur frá opinberunum þeim sem Drottinn hefur gefið mér.

²⁻³ Fyrir fjórtán árum var ég hrifinn upp til himna. Spyrjið mig ekki hvort líkami minn var með í för eða aðeins andi minn, það hef ég ekki hugmynd um, það veit Guð einn. Hvað sem því líður, þá var ég þarna í Paradís og heyrði margt undarlegt, ⁴ sem ekki er í mannlegu valdi að lýsa

(og þar að auki er mér óheimilt að segja það öðrum). ⁵ Það er hægt að st ra sig af slíkri reynslu, en það ætla ég ekki að gera. Það eina sem ég ætla að hrósa m r af er vanmáttur minn og hve Guð er mikill að geta notað vanm tt minn s r til dýrðar. ⁶ ég get hr sa  m r af ýmsu, og slíkt væri engin firra, en ég vil ekki að neinn geri sér hærri hugmyndir um mig en þær sem hann f r við að sj  mig og heyra.

⁷ N  ætla  g að segja ykkur nokkuð: Ég hef fengið að reyna margt st rmerkilegt og því óttaðist Guð að ég yrði stoltur. Hann lagði því   líkama minn nokkuð sem stingur líkt og þyrnir. Þetta er sendibo i Satans og veldur hann m r sársauka og  p gindum og kveður þannig niður stolt mitt. ⁸ Þrisvar hef ég beðið Guð að taka þetta burt, ⁹ en   hvert sinn hefur hann svarað: „Nei, n  min nægir þ r.“ N  gle st  g yfir því hve vanmegna ég er og að ég skuli fá að vera lifandi vitnisburður um kraft Krists, og þurfi ekki að treysta   m tt minn og megin. ¹⁰ ég veit að þetta er vilji Krists og því felli  g mig vel við „þyrninn“ og sömuleiðis ópægindi, mannaunir, ofsóknir og erfiðleika. Þegar  g er vanmegna, þ  er ég sterkur. Þvi minna sem ég hef, því meira gefur Kristur m r.

¹¹ Ykkar vegna hef ég heg a  m r eins og kj ni með öllum þessum hr syr um. Þið hef u   tt að skrifa um mig, en ekki l ta mig sjálfan þurfa að gera það.   engu st    g hinum miklu postulum að baki, jafnvel þótt  g sé ekki neitt.

¹² Þegar  g var hjá ykkur þ  sanna i  g, svo

ekki varð um villst, að ég var ósvikinn postuli, sendur til ykkar af Guði sjálfum. Ég sýndi ykkur þolinmæði og gerði mörg tákni, undur og kraftaverk á meðal ykkar. ¹³ Það eina sem ég lét ógert var að íþyngja ykkur. Ég bað hvorki um mat né húsaskjól. Nú bið ég ykkur að fyrirgefa mér, því að þarna urðu mér á mistök!

Nú kem ég til ykkar á ný

¹⁴ Nú er ég á leið til ykkar í þriðja sinn og enn ykkur að kostnaðarlausu, því að ekki þrái ég peningana ykkar, heldur ykkur sjálf. Þið eruð reyndar börnin mín og börn sjá ekki fyrir foreldrum sínum, heldur öfugt. ¹⁵ Mér er gleðiefni að gefa ykkur sjálfan mig og allt sem ég á, ykkur til andlegra framfara, enda þótt svo virðist að því heitar sem ég elska ykkur, því minna elskið þið mig.

¹⁶ Sum ykkar segja: „Satt er það, svo virtist sem heimsókn hans hafi ekki kostað okkur neitt, en þessi Páll er slóttugur náungi. Hann gabbaði okkur. Það er engum blöðum um það að fletta, hann hlýtur að hafa grætt á okkur á einhvern hátt.“

¹⁷ En hvernig? Hef ég notað einhvern þeirra, sem ég hef sent til ykkar, til að hagnast á ykkur? ¹⁸ Var það gert í auðgunarskyni að hvetja Títus til að heimsækja ykkur ásamt hinum bróðurnum? Nei, auðvitað ekki. Við framgengum allir í Guðs anda og fórum allir eins að.

¹⁹ Þið haldið, að með þessum orðum séum við að verja okkur gagnvart ykkur. Svo er ekki.

Ég segi ykkur satt, og Guð er vitni að því, að orð mín hafa öll verið sögð ykkur til hjálpar, kæru vinir. Ég hef viljað efla ykkur andlega, en ekki maka minn eigin krók. ²⁰ Þegar ég kem til ykkar, óttast ég að mér líki ekki það sem ég sé og að ykkur mislíki það sem ég verð að gera. Ég býst við að ég muni finna ykkur ósátt, full öfundar, reiði, hroka og talandi illa hvert um annað. Já, ég óttast að þið séuð stolt og breiðið út óhróður um náungann. ²¹ Ég býst við að Guð muni auðmýkja mig frammi fyrir ykkur og að ég muni fyllast hryggð vegna þess hve mörg ykkar hafa syndgað. Þið hafið vanið ykkur á syndina og finnst allt í lagi að vera ánetjuð siðleysi og girnd og halda framhá mökum ykkar.

13

¹ Þetta er nú í þriðja sinn sem ég kem til ykkar. Biblían segir að hafi tveir eða þrír orðið vitni að rangindum, þá beri að refsa. Nú þegar ég kem vara ég ykkur við í þriðja sinn. ² Ég hef þegar varað þá við sem syndguðu, það gerði ég síðast þegar ég var hjá ykkur. Nú vara ég þá aftur við og alla hina eins og ég gerði þá. Ég segi ykkur hér með að þegar ég kem þá verð ég undir það búinn að refsa þeim harðlega og án undanbragða.

³ Ef þið viljið, þá mun ég sanna á fullnægjandi hátt að ég tala fyrir munn Krists. Kristur er ekki máttlaus þegar hann fer höndum um ykkur, nei, hann er sterkt afl hið innra með ykkur. ⁴ Vanmegna, kvalinn og hrjáður dó hann

á krossinum, en nú lifir hann fyrir kraft Guðs. Eins og hann var, erum við líkamlega veikburða, en lifum þó eins og hann í styrkleika. Við höfum aðgang að krafti Guðs og þann kraft munum við nota ykkar á meðal.

Prófið sjálf ykkur

⁵ Prófið ykkur sjálf. Eruð þið trúuð þegar allt kemur til alls? Munuð þið standast prófið? Finnið þið fyrir nálægð Krists? Vex máttur hans í ykkur? Eða eruð þið kannski aðeins kristin að nafninu til? ⁶ Ég vona að þið séuð mér sammála um að ég hafi staðist prófið og tilheyri Drottni, svo ekki verði um villst.

⁷ Ég bið til Guðs að þið lifið sómasamlegu lífi, en ekki til þess að þið verðið skrautfjöður í hatt okkar, sem sanni kenningu okkar. Við viljum að þið gerið það sem rétt er og jafnvel þótt við sjálfir verðum fyrirlitnir. ⁸ Okkar hlutverk er að hvetja ávallt til þess sem rétt er, því hvernig færi fyrir okkur ef við ættum að standa gegn sannleikanum? ⁹ Við gleðjumst þótt við séum veikburða, bara ef þið verðið styrk. Okkar hjartans bæn og þrá er að þið verðið fullþroska í trúnni.

¹⁰ Þetta skrifa ég í þeirri von að ég þurfi ekki að ávita ykkur eða refsar, þegar ég kem, því að ekki langar mig til að nota það vald sem Drottinn hefur gefið mér til að refsar, heldur það vald sem ætlað er til uppbyggingar hinum trúuðu.

¹¹ Ég lýk bréfi mínu með þessum orðum: Verið glöð og vaxið í Kristi. Farið eftir orðum mínum

og lifið   s tt og samlyndi. Fri ur Guðs og kærleikur s  með ykkur.

¹² Heilsid  hvert öðru með hlýju og kærleika Drottins. ¹³ Tr systkini ykkar h r senda sínar bestu kveðjur. ¹⁴ Fri ur Drottins Jesú Krists, kærleikur Guðs og samfélag heilags anda eflist ykkar   meðal.

Páll

Biblica® Opna Lifandi Orð Nýja testamentið og Sálmannir™

Icelandic: Biblica® Opna Lifandi Orð Nýja testamentið og Sálmannir™ (New Testament+)

copyright © 1979, 1995 Biblica, Inc.

Language: Íslenska (Icelandic)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Opna Lifandi Orð Nýja testamentið og Sálmannir™

Höfundarréttarvarið © 1979, 1995 af Biblica, Inc.

Biblica® Open Icelandic Living New Testament and Psalms™

Copyright © 1979, 1995 by Biblica, Inc.

“Biblica” er vörumerki skráð hjá bandarísku einkaleyfa- og vörumerkjaskrifstofunni af Biblica, Inc. Notað með leyfi.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Þetta verk er gert aðgengilegt samkvæmt CC BY-SA leyfinu (Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License). Til að skoða afrit af þessu leyfi skaltu fara á <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> eða senda bréf til Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, Bandaríkjunum.

Biblica® er vörumerki skráð af Biblica, Inc., og notkun á Biblica® vörumerkinu krefst skriflegs leyfis Biblica, Inc. Samkvæmt skilmálum CC BY-SA leyfisins geturðu afritað og endurdreift þessu óbreyttu verki svo framarlega sem þú heldur Biblica® vörumerkinu óskertu. Ef þú breytir afriti eða þýðir þetta verk og býrð þannig til afleitt verk, verður þú að fjarlægja Biblica® vörumerkið. Á afleidda verkinu verður þú að tilgreina hvaða breytingar þú hefur gert og eigna verkið á eftirfarandi hátt: "Upprunalega verkið eftir Biblica, Inc. er fánlegt ókeypis á www.biblica.com og open.bible."

Tilkynning um höfundarrétt verður að birtast á titla- eða höfundarréttarsíðu verksins sem hér segir:

Biblica® Opna Lifandi Orð Nýja testamentið og Sálmannir™

Höfundarréttarvarið © 1979, 1995 af Biblica, Inc.

Biblica® Open Icelandic Living New Testament and Psalms™

Copyright © 1979, 1995 by Biblica, Inc.

“Biblica” er vörumerki skráð hjá bandarísku einkaleyfa- og vörumerkjaskrifstofunni af Biblica, Inc. Notað með leyfi.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Þú verður einnig að gera afleidda verkið þitt aðgengilegt samkvæmt sama leyfi (CC BY-SA).

Ef þú vilt láta Biblica, Inc. vita um þýðingu þína á þessu verki, vinsamlegast hafðu samband við okkur á <https://open.bible/contact>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Opna Lífandi Orð Nýja testamentið og Sálmannir™

Höfundarréttarvarið © 1979, 1995 af Biblica, Inc.

Biblica® Open Icelandic Living New Testament and Psalms™

Copyright © 1979, 1995 by Biblica, Inc.

“Biblica” er vörumerki skráð hjá bandarísku einkaleyfa- og vörumerkjaskrifstofunni af Biblica, Inc. Notað með leyfi.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this

translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Apr 2023

1ee7b7b6-a534-5285-87f7-67a155e4e8c2